

A szeretet soha el nem fogy

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg azt az ígét, amelyet megírva találunk Pál apostolnak a Korinthusiakhoz írott első levele 12. fejezetének a 31.-től a 13. fejezet 13. verséig a következőképpen: „De – törekedjete a fontosabb kegyelmi ajándékokra! Ezen felül megmutatom nektek a legkiválóbb utat. Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy a pengő cimbalom. És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgyszólván hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok. És ha szétosztom az egész vagyonomat, és testem tűzhalálra szánom, szeretet pedig nincs bennem: semmi hasznom abból. A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem fogy. De legyen bár prófétálás: el fog töröltetni; legyen nyelveken szólás: meg fog szűnni; legyen ismeret: el fog töröltetni. Mert töredékes az ismeretünk, és töredékes a prófétálásunk. Amikor pedig eljön a tökéletes, eltöröltetik a töredékes. Amikor gyermek voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek, úgy értettem, mint gyermek; amikor pedig férfivá lettem, elhagytam a gyermeki dolgokat. Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre; most töredékes az ismeretem, akkor pedig úgy fogok ismerni, ahogyan engem is megismert Isten. Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.” – Urunk! Köszönjük azt, hogy megajándékozta bennünket ezzel a gyönyörű himnusszal. Kérjük, hogy töltsd be a mi szívünket a Te szereteted erejével ígéd által. Ámen.

Kedves Testvéreim! Amikor a mai igehirdetésre készültem, egy nagyon szép igehirdetést írtam. Tényleg szép lett. Okos, gazdag, sokatmondó. Örültem neki, és hálát adtam érte. Aztán elolvastam a lelkész szolgatársaim 1947-ben írt sorait: „Ez az ige a papok nyilvános öngyilkossága, amelyben Pál apostol gyönyörű himnuszát lerángatják a csillogó szónoki szövegek sarába.” Utána pedig Káldy Zoltán igehirdetése került a kezembe, amely így kezdődött: „Ha felolvasnám most lassan még kétszer ezt a textust, akkor nyugodtan lemehetnek a szószékről”. Tudjátok, én úgy érzem, hogy amikor ebben a gyülekezetben a szeretetről beszélünk, az nem duma. Merthogy itt tényleges szeretet-csere van minden istentiszteleten. Adjuk egymásnak és kapjuk egymástól a szeretet: de mindez Jézusból és Isten szeretetéből árad ránk. Ettől a szeretettől indítva én az eredeti szöveget – félreraktam. Olvassátok el a csermelyblogon, illetve hallgassátok meg a csermelylelkesz YouTube csatornán (már feltettem). Érdemes, mert jó lett.

Mi lesz akkor itt most? Sokkal jobb. Elsőként elmondom Nektek Lackfi János „Tartós” című szeretethimnusz átiratát, amely a „Keresgélők imakönyvében” jelent meg tavaly a POKET sorozatban. Utána elmondom nektek Fabiny Tamás 1999-es átiratát. Majd, zárásként, elmondom újra az igeszakaszt, de nem úgy, ahogyan az előbb hallottuk, hanem az egyik legnagyobb evangélikus teológus, Karl Barth javaslata szerint úgy, hogy (egy híján) minden „szeretet” szót „Krisztus”-ra cserélek. Most, a böjti idő előtt, különösen fontos, hogy **ne úgy éljük meg a szeretethimnuszot, mint amire mi nem vagyunk képesek. Merthogy képesek vagyunk ekkora szeretetre is! De nem úgy, hogy megvalósítjuk, hanem úgy, hogy elkérjük Jézustól és Istentől – kegyelmi ajándékként.** Így hallgassuk meg ezt a három olvasatot.

Első olvasat.

A szeretet nem piszkál, nem listáz,
nem mószerol, nem pletykál, nem sumákol,
nem hergeli magát – nem hergeli a másikat –
nem relativizál, nem bagatellizál, nem hitetlenkedik,
– nem gázol át a másik érzésein –, nem követel, nem vár el,
nem emlékszik *pontosan* minden bántásra,
– nem emlékszik pontatlanul se a bántásokra,
– egyetlen bántásra sem emlékszik,
elfelejtette mindet – de nem bambaságból,
nem valóságtagadásból és nem menekülésből,
hanem felmérte, hogy **bántások**,
hogy **süllyesztőbe valók**. Megsíratta,
és eltemette szépen – mindet.

A szeretet átkot áldással viszonz,
és nincs olyan erős vegyszer vagy atomtámadás,
amely megszüntethetné.

Második olvasat.

Ha olyan kiváló szónok vagyok is, mint Kossuth Lajos,
vagy Martin Luther Kinggel együtt hirdetem, hogy „van egy álmom”,
de szeretet nincs bennem, olyanná lettem,
mint egy leomlott templomtorony megrepedt harangja.
Ha futuroológusként, a jövő mérnökeként vagy csalhatatlan közvélemény-kutatóként
előre látom is a jövőt, szeretet pedig nincs bennem, olyan vagyok,
mint egy összelapított üres kólásdoboz – amelyet unottan rúgnak tovább a kamazsok.
Ha akkora hitem van is, mint Assisi Ferencnek, Luther Mártonnak
és egy dunántúli parasztasszonynak – együttvéve,
de szeretet nincsen bennem, olyanná lettem, mint – a szél által cibált ördögszekér.
Ha önfeláldozóan támogatok is alapítványokat vagy tizedet adok minden jövedelmemből,
szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint –
aki követ ad kenyér helyett és skorpiót hal helyett.
Ha két végén égetem is a gyertyát, hajnaltól késő estig robotolok,
éveken át nem megyek szabadságra, ám szeretet nincs bennem,
olyan vagyok, mint – egy üresbelű hagyma.
Ha naponta végigjárom a damaszkuszi utat, rongyosra olvasom a Bibliámat
és a halálomra is bizakodó hittel tekintek, de szeretet nincs bennem, semmi hasznom abból.

A szeretet jelentéktelen, mint amikor – valaki számárháton vonul be a városba.

A szeretet nevetség tárgya, mint amikor –
valakinek kezébe nádszálat, fejére tövisszörűt adnak.

A szeretet balek, mint amikor – valaki kínzóíért imádkozik.

A szeretet esendő, mint amikor – valaki azt mondja: „szomjúhozom”.

A szeretet meglepő, mint amikor –
valaki szelíden megszólít egy gyászoló asszonyt a hajnali kertben.

A szeretet játékos, mint amikor valaki – tanítványai előtt megy Galileába.

A szeretet nem fűj egy követ a bennfentesekkel, nem kacsint össze a hatalommal, nem bizonygatja önmaga fontosságát, nem örül pártok acsarkodásának, de együtt örül az asszonnyal, aki megtalálja elgurult drahmáját. Nem örül az ügyeskedéssel szerzett vagyonnak, de együtt örül a mezők liliomaival és az ég madaraival. Nem örül a doppinggal elért világcsúcsnak, de együtt örül a fogyatékos kisfiúval, aki szája szélén csorgó nyállal, nagy erőfeszítésekkel – a társának tudja dobni a labdát.

A szeretet soha el nem múlik.

Legyenek bár istentiszteletek, véget fognak érni.
Legyenek bár egyházak, meg fognak szünni.
Legyen bár ökumenikus mozgalom, el fog töröltetni.
Még nem találtuk meg a rák és az AIDS gyógyszert,
nem értjük távoli földrészek lakóinak nyelvét,
nem fogjuk fel más civilizációk felénk sugárzott jeleit.
Ám egykor majd egyetlen asztalt ülünk körül mindnyájan,
és Ő lesz majd minden mindenekben.

Mert a szeretet nélküli kötelességtudat: kedvetlen.

A szeretet nélküli felelősség: figyelmetlen.

A szeretet nélküli igazság: kemény.

A szeretet nélküli okosság: gögös.

A szeretet nélküli barátságosság: hűvös.

A szeretet nélküli rend: kicsinyes.

A szeretet nélküli hatalom: kíméletlen.

A szeretet nélküli birtoklás: fősvény.

A szeretet nélküli adakozás: képmutató.

A szeretet nélküli vallásosság: bigott.

A szeretet nélküli hit: vakbuzgó.

A szeretet nélküli remény: fanatikus.

A szeretet nélküli élet: – értelmetlen.

Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három.

Ezek közül pedig a legnagyobb: – **Jézus**.

Harmadik olvasat.

De törekedjete a fontosabb kegyelmi ajándékokra! Ezen felül megmutatom nektek a legkiválóbb utat. Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, Krisztus pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy a pengő cimbalom. És ha profétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgyhogy hegyeket mozdíthatok el, Krisztus pedig nincs bennem: semmi vagyok. És ha szétosztom az egész vagyonomat, és testem tűzhalálra szánom, Krisztus pedig nincs bennem: semmi hasznom abból. A Krisztus türelmes, jóságos; a Krisztus nem irigykedik, a Krisztus nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. A Krisztus – soha el nem fogy. De legyen bár profétálás: el fog töröltetni; legyen nyelveken szólás: meg fog szünni; legyen ismeret: el fog töröltetni. Mert töredékes az ismeretünk, és töredékes a profétálásunk. Amikor pedig eljön a tökéletes, eltöröltetik a töredékes.

Amikor gyermek voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek, úgy értettem, mint gyermek; amikor pedig férfivá lettem, elhagytam a gyermeki dolgokat. Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre; most töredékes az ismeretem, akkor pedig úgy fogok ismerni, ahogyan engem is megismert Isten.

Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb: – a Krisztus. Ámen.